

го и не правяхъ освѣтъ да подкладать простой народъ противъ по-първы-тъ граждане и да го дразнятъ съ разны навѣты противу тѣхъ; а за най голѣмъ заслугъ че направили на отечеството си имахъ това дѣто сполучихъ да повлекать подирѣ си нѣколко и да ги ожесточать. Сѣѣны-тъ при Бурмова ся подновихъ, по сега тѣ бѣхъ много по-буйны, много по-безразсѣдны за-щото имахъ на чело хора които работяхъ за всичко друго само за добро-то на училища-та не още по-злонамѣренны за-щото не бѣхъ порождѣніе на обстоятелства-та, нити слѣдствіе на другы нѣкои непрѣдвидѣнны и не задрѣварены случаи, но чисто тѣхно ржкодѣіе, производъ на тѣхны-тъ интригы. Каквы не сплетны и величїя, каквы не ухыщренїя не употрѣбихъ и каквы не подущенїя къмъ народа не направихъ, та и до какво нравственно униженіе не дойдохъ само и само да постигнѣтъ цѣль-тъ си, която съвсѣмъ не бѣше обща-та полза и напрѣдѣтъ-тъ на училища-та.

Жестока наистинѣ обязанность, като искашь да кажешъ правото, да говоришь и да пишешъ работы непрїятны, още и въ очитѣ на тѣзи които сѣ ги вършили и ги вършатъ и които хыляды причины можѣтъ да тѣрсятъ за да ся оправдаѣтъ и хыляды още да наднадятъ и лъжи да измыслятъ за да изопачатъ истиннѣ-тъ и да стоварятъ грѣхъ-тъ на другыго, или и на тогозь който говори истиннѣ-тъ за да искаратъ него кривъ а себе си правы. Но ный вѣрны на намѣреніе-то си — да бѣдемъ полезны, не ся ни обращамы къмъ това, което уличенна-та неправда и изобличенна-та злоба може въ ядѣ-тъ си да изрига противу насъ, и като осѣщамы себе си по-горѣ отъ всичкы хулы и укору никога не ще затаимъ святѣ-тъ истиннѣ. Ный не щемъ да знаемъ отъ тѣзи безосновны прѣрѣканїя, на които смы были и може бы пакъ да станемъ прѣдметъ; защото смы увѣрены, че и сега има доста хора да знаѣтъ всичко това какъ е было и какъ е станало: а и никога

това движеніе и принуденъ неволно да държи съ тѣхъ; а за право инакъ и не можаше като нѣмаше онова нравственно вліяніе за да ги отвѣрне.